

[Bakholt]

Jeg kan godt forstå, at virksomhederne spørger, hvad AUD-midlerne skal bruges til, hvis de ikke skal bruges til uddannelse. Det er en ordning, der betales af lønmodtagerne selv og af virksomhederne, og der er ingen virksomheder, der har henvendt sig til udvalget for at få denne ordning lavet om, der er heller ingen lønmodtagerorganisationer, der har henvendt sig til udvalget for at få ordningen lavet om. Og mig bekendt er der heller ingen virksomheder eller organisationer, der har henvendt sig til arbejdsministeren for at få ordningen lavet om.

Der er kun ét svar, nemlig at det her skal bruges til at skære ned på kapaciteten på arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er et forsøg på at få reduceret ansøgningerne til uddannelserne kraftigt, så de ressourcer, der er afsat til arbejdsmarkedsuddannelsessystemet, passer bedre til det antal, der søger.

Det er et rigtig dårligt forslag, hr. arbejdsminister. Det er et tilbageskridt i arbejdsmarkedspolitikken, der sker med vedtagelsen af det her forslag.

Formanden:

Da der er mange, der spørger, skal jeg sige, at der er planlagt en udsættelse af mødet i en time omkring kl. 12.

Stillinger (SF):

Vi har fra arbejdsministeren fået de sidste svar på de spørgsmål, som vi har stillet i udvalget. Dem fik vi i går aftes, og jeg vil godt lige kommentere et enkelt af de svar, vi har fået fra ministeren. Jeg synes, ministerens holdning til det her spørgsmål er meget påfaldende.

Det drejer sig om en henvendelse fra LO, som mener, at der bliver mellem 40.000 og 45.000 færre kursister, hvis denne lov bliver vedtaget.

Ministerens svarer – og han er tilsyneladende ganske stolt over det svar – at der ikke bliver tale om 40-45.000 kursister, men kun imellem 14.000 og 19.000 kursister, som bliver skadet af den her lov. Altså en let hoveren over, at det ikke er 40.000. Der står oven i købet, at det er usandsynligt, at det bliver 40.000, selv om LO mener det, men maksimalt 19.000 vil altså have en økonomisk begrundelse for at falde fra.

Ministerens kan jo godt synes, at 19.000 er lidt. Vi andre mener, det bliver mindst 40.000, men selv 19.000 er alt for mange i en situation,

hvor regeringen slår sig for brystet af, at vi alle sammen skal gøres klar til det indre marked. Vi skal alle sammen være klar til omstilling, til videreuddannelse, og vi har jo ikke brug for i den her situation, at man ødelægger eller i hvert fald skader for førhen udmærkede arbejdsmarkedsuddannelsessystem.

Så derfor mener SF, at det er en tragisk lov, der bliver vedtaget her. Den vil skade mange kursister, den vil skade dansk erhvervsliv, og den vil skade dansk fagbevægelse.

Glistrup (FP):

Oven på de to indlæg, vi lige har hørt, synes jeg nok, at man også skal medtage, at det centrale i det foreliggende forslag er årlige besparelser på 65 mio. kr.

Det vil sige, at statens udgifter falder med 65 mio. kr. i 1990. Med andre ord, det vil før eller senere udfælde sig i, at skatte trykket bliver 65 mio. kr. mindre, end det ellers ville have været.

Fra 1991 og fremover betyder det, at den skat, der hedder AUD-bidraget, falder med 65 mio. kr. Bevares, det er selvfølgelig ikke noget, der i sig selv vælter om på hele det finansielle forløb i Danmark, men man må nu engang sige, at mange bække små gør en stor å, og vi skal bestemt ikke kimse ad disse 65 mio. kr.

Så kommer hr. Bakholt og siger: Jamen der er jo ingen af dem, der får de 65 mio. kr., der har henvendt sig for at blive fri for at få de 65 mio. kr. Og det er da muligt, at hr. Bakholt får ret i det, men hvis man ikke skulle kunne spare i Danmark ud fra det synspunkt, at når der ikke er nogle af dem, der ville få tilskuddene, som har henvendt sig om at blive fri for tilskuddene, så tror jeg nok, det vil være en forholdsvis svær opgave at være finansminister, når man skal tilvejebringe en nogenlunde sund fornuft i økonomien med disse hundredvis af ændringsforslag til finansloven.

Så siger man, at det vil betyde, at der er nogle, der ikke kan komme på kursus. Vel vil det da ej, for i det omfang kursus er erhvervsrelevant, må erhvervet selvfølgelig betale de penge over deres omkostninger, hvad enten den, der indbetaler pengene, formelt er virksomheden, der regner det ind i personaleomkostningerne, eller det formelt er den ansatte, der opnår den større dygtighed. Og hvis man ikke bliver så meget bedre til sit erhverv, at det er pengene værd, er det samfundsøkonomisk set et spild med disse kurser.